

Aby všetky deti športovali

Najväčšou výzvou predchádzajúceho školského roka bol nesporne program osláv 25. výročia založenia Slovenskej asociácie športu na školách a jej najbližšieho partnera - občianskeho združenia Kalokagatia na Slovensku. Toto významné výročie sa stalo veľkou príležitosťou zhodnotiť úspešnú cestu rozvoja nášho školského športu, oceniť podiel a zásluhy desiatok a stovák dobrovoľných nadšencov a v neposlednom rade sa prezentovať pred širokou verejnosťou ako silná a moderná organizácia európskeho typu.

Bol to však aj rok olympijský, ktorý je pre slovenských školákov skutočnou šancou ešte užiť sa primknúť k olympijským myšlienkam a potvrdiť svoju previazanosť na olympijské hnutie - slovenské, ale aj medzinárodné. Že je tomu skutočne tak, dostatočnou mierou nás o tom presvedčilo **POSOLSTVO SLOVENSKÝCH ŠKOLÁKOV OLYMPIJSKÉMU RIU**, ktoré zástupcovia všetkých krajov prostredníctvom pozdravnej stuhy vložili na slávnostnom otvorení KALOKAGATIE 2016 do rúk olympijského víťaza v boxe Jána Zacharu.

Okrem týchto dvoch takpovediac ideových momentov však výraznou mierou ovplyvnili našu minuloročnú činnosť aj ďalšie udalosti. V prvom rade to bol nový **Zákon o športe** a naň nadväzujúca úprava stanov SAŠŠ. Je pochopiteľné, že pre nás je dôležité paragrafové znenie jednotlivých článkov oboch dokumentov a ich prísne dodržiavanie. Aj keď - ako ukazuje prax - niektoré časti zákona si už teraz žiadajú novelizáciu. Oveľa podstatnejšie však je pochopiť „ducha“ zákona, aby slovenský šport a v jeho rámci aj ten školský výraznejšie a zmysluplnejšie plnil svoje celospoločenské poslanie.

Vráťme sa však k hodnoteniu práve skončeného školského (športového) roka. **Jednoznačne a stručne povedané - bol to rok nielen bohatý, ale aj úspešný.** Väčšinu predsavzatí sme dokázali naplniť a niektoré dokonca nadštandardným spôsobom.

Do tejto skupiny nesporne - už tradične - možno zaradiť najmä slušnú organizačnú a športovo-technickú úroveň „**Kalendára školských športových súťaží**“ aj s dvoma novými „prírastkami“. Obe - ako futbal ZŠ-károv, tak aj vybijaná pre najmenších sa stretli s pozitívnym ohlasom. Po niekoľkoročnej prestávke sme dokázali obnoviť (aj vďaka nadšencom v Dunajskej Strede veľmi úspešne) **Olympiádu školských pracovníkov**. Vrcholom nášho vlnajšieho snaženia bola aj tentoraz olympiáda detí a mládeže - **Kalokagatia 2016** so všetkými športovými i kultúrno-

umeleckými súťažami, Školskou cenou fair play a ďalšími sprievodnými podujatiami. Za očakávaním nezaostali ani **medzinárodné aktivity s víťaznou trofejou levických dievčat v basketbale 3x3** a tiež nádejným pokračovaním **Medzinárodnej ligy V4**.

Z programu osláv štvrtročnice našich dvoch organizácií za pozornosť stojí predovšetkým otvorenie **SIENE SLÁVY SLOVENSKÉHO ŠKOLSKÉHO ŠPORTU, ale tiež celoštátna (virtuálna) konferencia o dobrovoľníctve v SAŠŠ**. Dôstojné bolo aj slávnostné zhromaždenie spojené s oceňovaním tých najaktívnejších.

Na druhej strane treba otvorene konštatovať, že nie všetko nám vyšlo podľa predstáv. Za očakávaním zaostalo najmä pokračovanie **spracovania histórie našej organizácie**. Aj keď „nie je ešte všetkým dňom koniec“, predsa len si treba uvedomiť, že ľudská pamäť nie je dokonalá a s postupným odchádzaním pamätníkov prichádzajú na scénu aj ľudia „s účelovou sklerózou“. Ešte šťastie, že fakty sú neúprosné a prísne dokážu oddeliť realitu od predstáv.

Stále nedostatočná je aj propagácia činnosti SAŠŠ v médiách. Túto oblasť sme kritizovali aj v minulosti, no porovnávať obdobia päť-šesť rokov dozadu so súčasnosťou sa jednoducho nedá. Vždy sa totiž porovnáva niečo s niečím a nie niečo s ničím. Očakávaným riešením by mohla byť novovznikajúca marketingová komisia.

Ak v prvej časti hovoríme o solídnej športovej a organizačnej úrovni školských športových súťaží, tak sa to určite nevzťahuje na **oblasť morálky**. Aj vlani sme zaznamenali nemalo priestupkov proti všeobecne platným zásadám, neoprávnenému štartu žiakov (lepšie pasuje výraz „černota“), neslušnému správaniu, neúcte k rozhodcom či súperovi. Naliehavosť schválenia - **disciplinárneho poriadku** tak dosiahla stupeň najvyššej naliehavosti!

Čo dodať na záver?

Napriek dosiahnutým výsledkom a úspechom nemožno zostať stáť na jednom mieste. Vedecko-technický pokrok i so svojimi negatívnymi dôsledkami na zdravotný stav obyvateľstva pokračuje tempom, na ktorý súčasný stav športu na Slovensku (vrátane toho školského) nestačí reagovať. A to je príležitosť zamýšľať sa nad krokmi ktoré nás môžu posunúť dopredu a našu činnosť zosúladiť s objektívnymi spoločenskými potrebami. A o tom hovorí aj programový dokument **Program rozvoja školského športu na Slovensku do roku 2020**.

Anton Javorka, čestný predseda SAŠŠ

Z DOMÁCICH ŠAMPIONÁTOV

Bohatý KALENDÁR

Splnený do bodky

Už pri jeho zostavovaní sa vlaňajší „Kalendár školských športových súťaží“ javil ako veľmi náročný a kde-tu sme sa dokonca stretli aj s obavami z jeho reálneho naplnenia. Tie však pramenili skôr z faktu, že okruh uchádzačov o organizovanie jednotlivých kôl (nielen slovenských šampionátov) sa z roka na rok zužuje a na pomyselné mape organizátorov sa nové miesta objavujú už len sporadicky. O to viac teší skutočnosť, že vlaňajší program sme dokázali naplniť - ako sa vraví - do bodky. **Vďaka za to patrí všetkým tým, ktorí sa o to akýmkoľvek spôsobom pričínili - krajským a okresným radám, centram voľného času, štátnej správe i samospráve a najmä stovkám dobrovoľníkov.**

Pozitíva v jasnej prevahe

Určite nám náš čitateľ prepáči, ale hodnotiť prípravu a priebeh školských športových súťaží v celom ich komplexe nie je v silách našej redakcie. Okresné a krajské kolá si musia zhodnotiť ich vyhlasovatelia a konkrétni organizátori. V centre radi privítame zovšeobecňujúce závery a návrhy k vylepšeniu systému. Takže náš pohľad bude výlučne smerovať cez prizmu slovenských školských šampionátov.

Hneď v úvode treba konštatovať, že sa **uskutočnili všetky a ich súčasná úroveň dosahuje požadovaný štandard**, ba v niektorých prípadoch sa tento výrazne prekračuje. Vlni tomu bolo tak napríklad v **Ružomberku (basketbal stredoškolačok)**, **Prešove (hádzaná stredoškolačok)**, v **Poprade (gymnastický štvorboj základných škôl)** a ďalších mestách.

O vysokú kvalitu vrcholných podujatí sa však pričínili aj samotní súťažiaci. Športová úroveň jednotlivých turnajov a pretekov bola na veľmi solídnej úrovni, aj keď v niektorých z nich sa rozdiely medzi špičkou a spodnou časťou celkového poradia akoby z roka na rok zväčšovali.

Pozitívne sa možno zmieniť aj o správaní súťažiacich družstiev a jednotlivcov. Zásadné porušenia zásad fair play sme nezaznamenali. V tom je zásadný rozdiel medzi školskými majstrovstvami Slovenska a sitom okresných a krajských kôl, z ktorých sme zaregistrovali celý rad podnetov a sťažností. Niektoré sú už doriešené, iné na svoje rozuzlenia ešte len čakajú. Veľa si v tejto súvislosti sľubujeme od pripravovaného „**Disciplinárneho poriadku**“, ktorý by mal vstúpiť do platnosti spolu s novým školským športovým rokom.

Z DOMÁCICH ŠAMPIONÁTOV

Vyznávačov školského športu na Slovensku potešilo aj to, že v systéme školských súťaží sa objavila aj ďalšia novinka. K futbalu žiakov ZŠ pribudol projekt vybíjanej najmladších žiakov. Obe tieto súťaže sa stretli (najmä ten druhý) s veľkou odozvou. Želáme im pevné zakotvenie v systéme, no súčasne treba do našej pamäti vrátiť v minulosti osvedčené športy akými boli napríklad letný biatlon, plávanie či šach.

Dominovali megaprojekty

Rok 2016 bol aj rokom olympijským (Rio de Janeiro - august 2016), s ktorým je spájaná nielen veľká - letná či zimná - olympiáda, ale aj naša úspešná **Kalokagatia**. Práve ňou v júni vyvrcholil SAŠŠ-kársky kalendár. O tomto mimoriadne vydarenom podujatí píšeme na inom mieste. Okrem Kalokagatie sme však zaregistrovali ešte jednu olympiádu, ktorou sme sa v minulosti hrdili - **Olympiádu školských pracovníkov**. Po päťročnej pauze sa uskutočnila jej obnovená premiéra v Dunajskej Strede a napriek tomu,

že sa konala v úspornom režime, možno o nej hovoriť len v superlatívoch. Priami účastníci nám to potvrdili vo svojich početných reakciách.

Do rytmu sa však dostáva aj **Zimná kalokagatia** (začiatkom budúceho roka na Spiši), ale aj mierne upravené **Školské dni športu**. Na zdokonalení ich celoslovenského rámca sa v súčasnosti znovu pracuje.

A na záver zopár zaujímavých čísiel. Celkovo boli vlani vyhlásené školské športové súťaže v 19-tich športoch. V niektorých prípadoch štartovali jednotlivé kategórie osobitne, v iných sa rôznym spôsobom spájali. Z hľadiska počtu získaných medailí v kategórii základných škôl sa najúspešnejším krajom stal kraj Košický (7 zlatých, 3 strieborné, 4 bronzové), pred Žilinským (6-6-4) a Prešovským (6-3-3).

V kategórii stredných škôl sa umiestnili najlepšie kraje v poradí: Trenčiansky (5-1-5), Košický (4-3-3) a Banskobystrický (3-6-1). V tejto štatistike však nie sú zarátané medaily, ktoré získali športovci v individuálnych športoch.

NA LINKE KALOKAGATIA

Kalokagatia - klenot najcennejší

Keď sa pred 25 rokmi v Trnave zrodila myšlienka KALOKAGATIE, ani vo sne by nikoho nenapadlo, že olympiáda detí a mládeže si za pomerne krátke obdobie získa toľko priaznivcov a obdivovateľov, a to nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Pravdou je však opak. Všetky predsavzatia, ktoré boli vyslovené hneď po skončení prvej - vtedy ešte regionálnej - detskej olympiády v roku 1991 sa postupne z roviny „fantázie“ premieňali v reálnu skutočnosť.

Prvé z troch hlavných želaní sa podarilo zrealizovať už v nasledujúcom roku. Pod patronátom vtedajšej Olympijskej spoločnosti Slovenska (predchodca dnešného SOV) a za podpory ministerstva i začínajúcej SAŠŠ-ky sa uskutočnila prvá CELOSLOVENSKÁ OLYMPIÁDA DETÍ A MLÁDEŽE - KALOKAGATIA 1992. Úspešne a s veľkým ohlasom. A to bol impulz k ďalšiemu posúvaniu úspešného projektu nahor. V roku 1996 sa v Trnave objavili prvé zahraničné výpravy a o dva roky neskôr sa na Spiši po prvý raz uskutočnila Zimná kalokagatia.

Myšlienka KALOKAGATIE NA SLOVENSKU má síce už dvadsaťpäť rokov (podobne ako SAŠŠ), no samotná olympiáda detí a mládeže sa v tomto roku v starobylej Trnave predstavila „len“ ako štrnásta. Veci znalý však vie, že toto podujatie sa organizuje každý druhý rok - vždy v roku konania Hier olympiády.

Tradične bohatá účasť

Aj keď v tomto ročníku účastnícky rekord nepadol, organizátori mohli byť spokojní. Medzi dvoma tisícami účastníkov boli nielen športovci, ale aj nádejní umelci a účinkujúci v programe slávnostného otvorenia či účastníci celého radu sprievodných podujatí. Účasť sa mohla vyšplhať ešte vyššie, no z viacerých dôvodov sa niektoré (dalo by sa povedať, že tradičné) športové súťaže museli riešiť iným spôsobom. Tak tomu bolo napríklad v malom futbale či stolnom tenise.

Slávnostné otvorenie

Uskutočnilo sa na Mestskom atletickom štadióne Antona Hajmássyho a nieslo sa v duchu odkazu starogréckych olympiád prepojeného na pozdrav Hráv XXXI. olympiády v Rio de Janeiro. Olympijský oheň zapálila členka víťazného tímu z MŠM ISF v basketbale 3x3

NA LINKE KALOKAGATIA

Nikola Kováčiková zo Spojenej školy Vincenta de Paul v Leviciach. Slávnostný príhovor spolu s otvorením olympiády predniesol predseda Trnavského samosprávneho kraja **Tibor Mikuš**. Účastníci podujatia a početná divácka kulisa privítala na tribúne celý rad významných hostí, medzi ktorými nechýbali ani vynikajúci športovci - olympijský víťaz v boxe **Ján Zachara**, reprezentačný kladivár **Marcel Lomnický** či zlatá paralympionička **Veronika Vadovičová**. Mesto Trnava, ktoré už tradične prevzalo spoluzáštitu nad Kalokagatiou 2016 zastupoval **Matej Lančarič**, viceprimátor mesta. Pozvanie na otvorenie prijali aj zástupcovia Úradu vlády SR, MŠVV a Š SR, Slovenského olympijského výboru, ale aj členovia predsedníctva Slovenskej asociácie športu na školách na čele s predsedom **Marianom Majzlíkom**, poslanci Trnavského samosprávneho kraja a Mesta Trnava, riaditelia škôl a školských zariadení a mnohí ďalší.

Pútavý a vydarený program (nechýbal ani tradičný malý

maratón pod názvom „Z MARATÓNU DO RIA“) pripravil kolektív pod vedením **Jozefiny Odehnalovej**. Ako vždy, aj tentoraz pozorného diváka zaujala hlavne myšlienka slávnostného ceremonálu. Škoda len, že niektorí naši kolegovia - mierne povedané - podcenili túto skutočnosť. Hlavne na škodu detí! Na jeden konkrétny prípad zareagoval aj náš čitateľ, ktorého LIST „KOLEGOVI“ zverejníme v budúcom čísle.

Skvelá úroveň športových súťaží

V olympijskom programe figurovalo päť športov, v ktorých sa zároveň bojovalo o tituly **ŠKOLSKÝCH MAJSTROV SLOVENSKA** - atletika, volejbal, basketbal, hádzaná, vybíjaná. Teda spolu osem športovísk, pretože kolektívne olympijské športy sa delili na súťažné zápomenia chlapcov a súboje dievčenských tímov. K nim treba prirátat' aj dva medzinárodné turnaje (florbal, stolný tenis), ale aj súťaže v

NA LINKE KALOKAGATIA

NA LINKE KALOKAGATIA

ukážkových športoch. V tomto ročníku sa do tejto skupiny dostali bejzbal, nohejbal a crossminton. Inými slovami - kolotoč súťaží bol mimoriadne náročný najmä z logistického hľadiska. Všetko však bolo zvládnuté na výbornú. Pričinili sa o to všetky pracovné komisie, osobitne tá dopravná dostala po oba olympijské dni zabrat'. Situáciu jej sťažoval najmä fakt, že športoviská boli nielen v Trnave, ale aj v Hlohovci, Piešťanoch, Sereďi, Špačinciach a Ružindole.

Podľa slov riaditeľov športov, úroveň jednotlivých turnajov bola veľmi dobrá, hodná významu Kalokagatie. Potešilo aj konštatovanie, že počas troch olympijských dní nedošlo k žiadnemu porušeniu zásad fair play, ale ani k vážnejšiemu zraneniu. V niektorých súťažiach však boli rozdiely medzi výkonnosťou silnejšou a slabšou skupinou dosť výrazné. Možno v budúcich ročníkoch by bolo výhodnejšie zaradiť na Kalokagatiu len štvoricu najvýkonnejších so Slovenska a tú doplniť zahraničnými účastníkmi. Návrh optimalizácie celoštátnych finále je už pripravený k diskusii.

Aj keď celkove bola Kalokagatia zvládnutá perfektne, zainteresovaní si nemohli nevšimnúť niektoré maličkosti, ktoré v budúcnosti bude potrebné riešiť. Týka sa to napríklad začiatku slávnostného otvorenia, ale aj predimenzovaného programu a ďalších momentov.

Zahraničie bolo oživením

Oživením športových súťaží KALOKAGATIE 2016 bola účasť zahraničných výprav. Dlhodobu sa pracovalo predovšetkým na pokračovaní Medzinárodnej ligy V4 vo florbale chlapcov a dievčat. Na poslednú chvíľu však odmietli Poliaci, takže oba turnaje (v kategórii chlapcov a dievčat) sa odohrali systémom každý z každým - dvojkoľovo. Pre budúcnosť - i z hľadiska spomínanej interligy - bude asi vhodné hľadať namiesto našich severných susedov iného partnera. Trebárs Rakúsko alebo Ukrajinu.

Milým prekvapením pre organizátorov však bola prihláška RUSKA v stolnom tenise. Prišla síce len desať dní pred podujatím (a navyše do športovej súťaže, ktorá bola medzičasom z programu vyňatá), no s pochopením našich partnerov z Českej republiky a Maďarska sa nakoniec odohralo veľmi kvalitné medzištátne štvorstretnutie. Bravo! Okrem toho máme na stole ponuku z ruskej strany pokračovať v začatej výmene, a to nielen v stolnom tenise.

Kalokagatia - to nie je iba šport

Znovu to potvrdila kultúrno-umelecká časť tohtoročnej olympiády. V rámci vernisáže výtvarných prác boli ocenení najlepší literáti, výtvarníci a fotografisti, ale aj redakčné kolektívy školských časopisov. Táto časť sa konala pod patronátom centra voľného času Kalokagatia v Trnave. **Eva Venhartová** (už tradičný garant kultúrno-umeleckých súťaží) nám pri tejto príležitosti povedala: "**Úroveň kultúrno-umeleckých súťaží rastie z roka na rok. Teší nás, že aj okruh záujemcov o túto časť Kalokagatie sa neustále rozširuje. Aj preto už dnes uvažujeme o niektorých návrhoch, ktoré by ju výrazným spôsobom obohatili.**"

Rytieri školského športu na Radnici

Je už úplne samozrejmé, že v rámci olympiády Kaloakagatia sa vyhodnocuje **Školská cena fair play** - vždy za plynulé dvojročné obdobie. Deje sa to pod patronátom primátora Trnavy a za morálnej podpory Klubu fair play SOV. Aj v tomto ročníku ocenených a hostí v zastúpení primátora **Petra Bročku** privítal viceprimátor **Tibor Pekarčík**. Ten v dôstojnom prostredí trnavskej radnice a v skvelej atmosfére odovzdal ocenenia spolu s predsedom SAŠŠ **Marianom Majzlíkom** a predsedom Kalokagatie na Slovensku **Antonom Javorkom**.

Za dlhoročné pôsobenie v školskom športe sprevádzané fair play postupmi a činmi boli ocenení:

Alexandra Hagarová, Dana Jančinová, Katarína Šulíková, Jozef Kakula, Jozef Pavlík, Eliška Oceľáková, Onrej Krišanda, Zuzana Lieskovská, Alena Mišáková, Radek Šály a Radoslav Urbančok.

*Milým prekvapením a akýmsi osviežením bolo aj odovzdané ocenenie za konkrétny čin. Ziskal ho **Maximilián Varga**. Ako mladší žiak Judo San Kysucké Nové Mesto sa zúčastnil Veľkej ceny v jude vo Veselí nad Moravou. V súboji o postup do finále upozornil rozhodcov, že mu prideliť bod nesprávne a označili ho za víťaza. Na základe toho rozhodcovia svoje rozhodnutie opravili a Maximilián, bojoval už len o tretie miesto.*

Vynikajúci úspech Levičaniek

V tomto období ešte stále rezonujú oslavy 25. výročia založenia Slovenskej asociácie športu na školách, ktoré vyvrcholili v poslednú júnovú sobotu slávnostným zasadnutím najvyššieho orgánu - snemu SAŠŠ. V tieni tohto trnavského stretnutia (a významného jubilea) tak trochu zostalo ďalšie výročie - štvrtstoročnica pôsobenia najvýznamnejšej organizácie školského športu na Slovensku v medzinárodných štruktúrach ISF. Dnes si už len málokto spomenie, že prvou výpravou reprezentujúcou SAŠŠ na medzinárodných školských majstrovstvách boli cezpoľní

bežci. V portugalskej ALBUFEIRE obsadil slovenský výber dievčat výborné 4. miesto a rovnaké zloženie chlapcov obsadilo piatu priečku. V 25-ročnej histórii naša organizácia (a vôbec Slovensko) reprezentovalo nespočetné množstvo kolektívov a jednotlivcov. A mnohí z nich viac ako úspešne.

S predsavzatím dôstojne nadviazať na túto šnúru pristupovala SAŠŠ-ka aj k príprave vlnajšieho medzinárodného programu. Patril k najbohatším v doterajšej

histórii. A to aj napriek tomu, že v predsedníctve bol prijatý (prechodný) úzus vysielat' slovenských školských športovcov len na podujatia organizované v európskych krajinách - z ekonomických, ale niekedy aj bezpečnostných dôvodov. Chválabohu, lebo tento prezieravý postup uchránil našich atlétov a plavcov od stresu spôsobeného nedávnymi dramatickými udalosťami v Turecku.

Aj keď zvykneme zdôrazňovať, že na účinkovanie našich športovcov nehľadíme výlučne cez prizmu ich umiestnenia, predsa len srdce každého priaznivca nášho školského športu zaplesá nad medailovým či iným slušným umiestnením. Nebolo ročníka, kedy by sme dôvod na prejavenie radosti nemali. A nedávno skončený školský rok nebol v tomto smere výnimkou. Naopak, **prvenstvo basketbalového družstva 3x3 dievčat zo Spojenej školy sv. Vincenta de Paul z Levíc** bolo o to radostnejšie, o čo bolo prekvapujúcejšie. Právom sa tomuto kolektívu ušiel potlesk na „otvorenej scéne“, ktorý dievčatá zožali na slávnostnom Sneme SAŠŠ, kde si zároveň za získaný titul prevzali VÝROČNÚ CENU našej organizácie.

Skvele si však počínali aj ďalší naši športovci. Vynikajúca je predovšetkým štvrtá priečka hádzanárok **Gymnázia P. Horova Michalovce** a šieste miesto futsalistov **ŠG J. Herdu v Trnave**, ktoré umiestnenia oba kolektívy dosiahli v mimoriadne silnej konkurencii 19 resp. 23 tímov. Porovnateľné s týmto úspechom je šieste miesto v badmintone dievčat z **Gymnázia v Dubnici nad Váhom**. Vybojovali si ho v konkurencii 16-tich tímov.

Druhú skupinu športovcov tvoria lyžiari-bežci, ďalšie kolektívy badmintonistov, cezpoľní bežci, obe volejbalové i basketbalové družstvo 3x3 chlapcov. Robili čo mohli, bojovali a -nesklamali.

Do osobitnej tretej skupiny sme tentoraz zaradili len jeden kolektív - družstvo hádzanárov z **Obchodnej akadémie v Považskej Bystrici**. Hovorí sa, že niekto musí byť posledný, no v tomto prípade 16-ta pozícia pri šestnástich účastníkoch má svoje „ALE“. Pred našou reprezentáciou

Naši v zahraničí

skončili aj družstvá z krajín, ktorých systém školského športu (a v ňom aj školské športové súťaže) sa ani zďaleka nepribližuje starostlivosti, ktorej sa mu dostáva u nás. Že

niečo v poriadku nebolo, potvrdzujú aj informácie (niektoré v inotajoch), ktoré sa nám podarilo získať od samotných

organizátorov. To nás núti predpokladať, že za miernym „nedodržiavaním životosprávy“ sa skrýva aj čosi viac, podobne ako za „chorobou“, kvôli ktorej naši nenastúpili k poslednému zápasu o predposledné miesto.

To však je asi jediný „prešľap“ našej školskej reprezentácie. Jediný, ale „prosiaci“ o exemplárne riešenie. Ostatné kolektívy pristupovali k reprezentácii s plnou zodpovednosťou - tak ako sa od nich - prirodzene - očakávalo. Poznávali iné krajiny a ich kultúry, vymieňali si skúsenosti, nadväzovali nové priateľstvá. Boli nielen prijímateľmi týchto hodnôt, ale sami sa aktívne podieľali na ich tvorbe. Potešila napríklad informácia o vystúpení lyžiarok-bežkyň v detvianskych krojoch, ale aj gurmánska ponuka slovenských jedál v podaní chlapcov z Gymnázia Hnúšťa, ktorí svojich hostí obsluhovali tiež v ľudových krojoch. Ľudové tradície Slovenska však predstavili aj ostatné výpravy.

Medzinárodná činnosť SAŠŠ to nie sú však iba súťažné podujatia organizované v ISF. Na tomto mieste sa žiada spomenúť aktívna účasť našej delegácie (A. Javorka, R. Králik) na stretnutí európskych členov ISF na Cypre, pokus (aj keď nevydarený) zorganizovať Medzinárodné školské majstrovstvá v cezpoľnom behu 2018, no tiež líderská pozícia SAŠŠ pri zakladaní a ďalšom smerovaní ligy V4.

Olympiáda školských pracovníkov

Za jednu z najzaujímavejších myšlienok, ktorá sa zrodila na pôde Slovenskej asociácie športu na školách je považovaná OLYMPIÁDA ŠKOLSKÝCH PRACOVNÍKOV. Jej prvý ročník sa uskutočnil v školskom roku 1996/97 v Nitre. Práve tu vyvrcholilo niekoľkoročné úsilie autorov projektu, ktorí jeho uvedením do života pripravili atraktívnu ponuku pre tých (ako sa uvádza v dobových dokumentoch), na ktorých - často ubolených - pleciah leží celá ťarcha školských športových súťaží.

V tomto príspevku sa nebudeme venovať jednotlivým etapám histórie tohto v Európe ojedinelého podujatia. Stručne to možno vyjadriť slovami jedného z jeho pravidelných účastníkov - „výborná myšlienka, sme radi, že niekto myslí aj na nás (učiteľov - pozn. red.). Všetci oceňujeme, že sa „naša olympiáda“ znovu vrátila!“

Olympiáda školských pracovníkov do jej prerušenia sa uskutočnila celkovo trinásťkrát. Najčastejšie jej organizátormi boli Spišiaci a Trnavčania. Ku nim sa pridali nadšenci z Nitry, Komárna, Trenčína a Banskej Bystrice. Naposledy pred nechcenou pauzou sa „olympionici“ z radov učiteľov zišli v roku 2010 v "Malom Ríme".

Príprava tohtoročnej Olympiády školských pracovníkov začala ešte vlni. Dunajskostredský kolektív okolo Mikiho Kálmána urobil v priebehu niekoľkých mesiacov maximum pre to, aby „opakovaný štart“ bol úspešný a odprevadil tento sviatok učiteľského športu na čo najdlhšiu púť. Predsavzatie organizátorov s aktívnym zapojením SAŠŠ-kárskeho centra sa naplnilo do bodky.

Organizácia prakticky bez chýb, skvelá atmosféra, dobrá nálada a športové súboje v duchu fair play. Aj takto by sa dalo charakterizovať toto dvojdnové júňové stretnutie. Účasť síce nebola taká, na akú sme boli zvyknutí v minulosti - aj pod túto skutočnosť sa podpísala päťročná prestávka - ale to nič neubralo na jej úspešnosti.

Slávnostného otvorenia sa zúčastnili aj viacerí hostia. Viceprimátor Dunajskej Stredy **Zoltán Horváth** prítomných privítal a vyjadril potešenie nad tým, že „jeho“ mesto mohlo byť hosťom účastníkov takého významného podujatia. Predseda SAŠŠ **Marian Majzlík** ocenil hĺbku myšlienky, z ktorej sa zrodil taký významný projekt. Poďakoval organizátorom za vynaložené úsilie a poprial športujúcim učiteľom veľa úspechov v súťažiach. Čestný predseda SAŠŠ **Anton Javorka** v súvislosti s olympiádou učiteľov zdôraznil dve svoje osobné skúsenosti - *dobře rozbehnuté podujatie by sa nemalo prerušiť, lebo ak sa tak stane, veľmi ťažko sa znovu rozbieha. A po druhé - keď sa zrodí myšlienka, nedovoliť jej zaspať, okamžite treba začať s jej realizáciou.*

Športový program olympiády pozostával z troch športových súťaží - mixvolejbalu (prvenstvo si odniesli Nitranchania), futbalu (Košičania) a atletiky. Jedine v kráľovnej športov sa športujúci učitelia delili na vekové kategórie - v ďalších dvoch športoch štartovali členovia tímov bez ich rozdielu. Zaujímava-vošou atletických súťaží bolo aj to, že tesne pred štartom sa do jednotlivých disciplín prihlasovali aj športujúci učitelia z oboch kolektívnych športov - a nie bez úspechu. Viac ako jedenkrát na stupni víťazov stáli **M. Ivanič (Trenčín)**, **M. Ondrejka (Žilina)**, **P. Hevetta (Nitra)**, **B. Výbera (Nitra)**, **A. Bugár (Trnava)**, **G. Majoroš (Košice)**, **M. Mazan (Nitra)**, **Z. Bobřík (Žilina)**, **P. Franta (Nitra)**, **J. Lelkeš (Trnava)**, **M. Benč (Trenčín)**, **M. Hajdúková (B. Bystrica)**, **Z. Blchová (Žilina)**, **L. Koniarová (Žilina)**, **D. Denešová (Trenčín)**, **J. Dunčičová (Nitra)**, **A. Kadlecová (Trenčín)** a **M. Pavelková (Žilina)**.

A čo na záver?

Na to nám odpovedala **A. Ristová** - "Snáď len želanie, aby po úspešnom rozbehu učiteľská olympiáda opäť rástla. Početom športových súťaží a športujúcich učiteľov, ale trebárs aj zahraničnou účasťou. K tomu však bude potrebné prizvať k spolupráci štátnu správu, samosprávu a hlavne učiteľské odbory."

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKA

Lúčime sa s RIOM

Zdá sa, že to bolo iba včera, čo svetlo sveta uzrelo prvé číslo nášho periodika pod názvom ATLANTA. Jeho vtedajší vydavatelja - občianske združenie Kalokagatia na Slovensku, Olympijská spoločnosť Slovenska a začínajúca Slovenská asociácia športu na školách si pomenovanie tohto časopisu zvolila podľa mesta, v ktorom sa v roku 1996 mali konať - a aj sa samozrejme konali - Hry olympiády. Práve táto udalosť ich inšpirovala - hlavne s nádejou, že v tomto americkom meste by v olympijskom zápole mohli štartovať aj športovci, v tom čase ešte len obliekajúci dres svojej školy.

Vtedy zrejme nikto netušil, že ATLANTA svojím dosahom prekročí hranice tmavského regiónu, v ktorom sa zrodila. Postupne menila nielen šat (prvé čísla boli cyklostylované „liehom“, potom „voskom“), ale hlavne obsah. Predovšetkým rozhodujúcim vplyvom KALOKAGATIE, starogréckej myšlienky oživenej v slovenských podmienkach.

A potom prišiel s nápadom vtedajší predseda SOV a člen MOV Vladimír Čerňušák. Navrhol, aby sa pomenovanie tohto zaujímavého dielka odvodzovalo vždy od názvu mesta najbližších letných olympijských hier. A tak po „Atlante“ sa do rúk čitateľov dostali „Sydney“, „Atény“, „Peking“, „Londýn“ a „Rio de Janeiro“. Posledné číslo pod týmto názvom vyšlo na konci ostatného školského roka. Tak trochu nostalgické lúčenie je spojené s vítaním novorodiatka - na scénu prichádza „TOKIO“. K jeho koncepcii sa vrátíme v budúcom čísle, no už teraz sme presvedčení, že zo všetkých rubriík a príspevkov bude vyvíerať nádej, že viacerých z tých, o ktorých budeme písať, uvidíme o štyri roky v hlavnom meste Japonska.

Vieme, ale neprezradíme

K najzaujímavejším a najznámejším projektom SAŠŠ patrí nesporne ŠKOLA ROKA, súťaž športovej aktivity základných a stredných škôl Slovenskej republiky, ktorá motivuje školské kolektívy k zmyslupnej a ušľachtilej činnosti, akou šport rozhodne je.

Prázdninové obdobie je v našej organizácii už tradične spájané s prípravou nového školského športového roka a v nej - prirodzene - nemôže chýbať ani uzatváranie aktivít toho predchádzajúceho. A tak spolu s "Kalendárom", či dlhodobým "Programom SAŠŠ" sa do rúk členov predsedníctva dostávajú aj výsledky vlnajšieho ročníka ŠKOLY ROKA. Zverejniť výsledky pred oficiálnym vyhodnotením by bolo nekorektné, a preto prezradíme len, že umiestnenie viacerých škôl medzi elitou sme očakávali, no niektoré ďalšie boli pre nás milým prekvapením. Či aj pre vás - to sa dozvieme už v októbri.

Sieň slávy slávnostne otvorená

Štvrtstoročnicu najvýznamnejšej organizácie školského športu na Slovensku (SAŠŠ) a občianskeho združenia Kalokagatia na Slovensku oslávili obe organizácie predstavením nového projektu. Je ním **SIENĽ SLÁVY SLOVENSKEHO ŠKOL-SKÉHO ŠPORTU**, ktorá bola otvorená v predvečer 25. výročia založenia SAŠŠ (3. júla 1991).

V prvej etape boli do nej zaradené osobnosti, ktoré sa významným spôsobom zapísali do histórie slovenského školského športu - **Ján Hajdóczy, Anton Hajmássy, Michal Modrák, Pavel Borguľa, Štefan Ester, Ľudovít Strache, Milan Horský a Ivan Branislav Zoch**.

Idé všetko o zosnulých veľikánov - presne tak, ako to predpokladal pôvodný návrh projektu.

A aby sme nezabudli - „SIENĽ“ bude inštalovaná vo virtuálnej podobe na webovej stránke SAŠŠ. Ďalšie osobnosti budú do nej zaraďované každoročne - vždy v predvečer zasadnutia Snemu Slovenskej asociácie športu na školách.

Posolstvo RIU

Medzi hosťami KALOKAGATIE 2016 ani tentoraz nechýbal olympijský víťaz v boxe (Helsinki 1992) Ján Zachara. A bol to práve on, ktorý od zástupcov všetkých krajov prevzal stuhu vyjadrujúce POZDRAV ŠKOLÁKOV SLOVENSKEJ REPUBLIKY OLYMPIJSKÉMU RIU. Všetky boli prostredníctvom Veľvyslanectva Brazílie poslané organizátorom a účastníkom Hier XXXI. olympiády.

V pestrofarebných stuhách boli skoncentrované konkrétne olympijské počiny žiakov základných a stredných škôl na Slovensku. Tí spolu so svojimi učiteľmi tak vyjadřili spolupatričnosť k slovenskému i medzinárodnému olympijskému hnutiu - tak ako sa hovorilo aj vo výzve, ktorú zverejnila SAŠŠ-ka a občianske združenie Kalokagatia na Slovensku niekoľko mesiacov pred otvorením najväčšieho tohtoročného sviatku športu a olympizmu.

Školy, ktoré nám poslali hlásenie o svojom olympijskom počine boli zaradené do zoznamu, ktorý sa navždy stane súčasťou histórie našej organizácie. Aj preto bol termín zaslania tohto hlásenia predĺžený do 30. septembra.

Z KAŽDÉHO ROŽKA TROŠKA

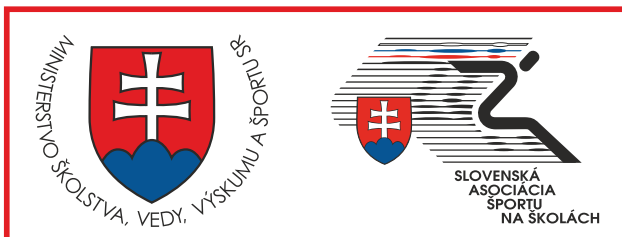
Ročenka je už k dispozícii

"Fajšmekeri" z oblasti informácií a faktov si opäť môžu prísť na svoje. V čase dovoleníek sa na SAŠŠ-kárskom sekretariáte zosumarizoval tradičný prehľad výsledkov za predchádzajúci školský rok. Sú v ňom predovšetkým výsledky zo slovenských školských šampionátov, vrátane detskej olympiády Kalokagatia, ale aj správy z medzinárodných majstrovstiev ISF. Vzhľadom k tomu, že elektronická podoba známej ročenky to umožňuje, v priebehu ďalších týždňov bude tento materiál doplnený o výsledky ŠKOLY ROKA a ŠKOL-SKEJ CENY FAIR PLAY, ale ja o zoznam ocenených na slávnostnom zhromaždení k 25. výročiu SAŠŠ a ďalšie zaujímavosti, vrátane rôznych štatistických prehľadov.

Takto to vidím ja

Pod týmto názvom sa bude niest' pravidelná rubrika, v ktorej sa budú vyjadrovať nielen funkcionári a členovia SAŠŠ, ale aj zástupcovia iných telovýchovných subjektov, ba dokonca dostanú v nej šancu aj ďalší naši občania. Budú sa môcť vyjadriť k aktuálnym a naliehavým otázkam školského športu na Slovensku. Týmto spôsobom organizovaná diskusia - očakávame - vyústi do záverov umožňujúcim riešiť konkrétny problém, prípadne poradiť kompetentným AKO NA TO. Jednou z foriem takejto diskusie môže byť aj celoštátna virtuálna konferencia akou je napríklad aj KONFERENCIA O DOBROVOLNÍCTVE otvorená v predvečer 25. výročia založenia SAŠŠ.

Užitočné stretnutie

V sérii stretnutí generálnej riaditeľky sekcie športu MŠVV a Š SR **Moniky Maršálekovej** so zástupcami športových organizácií na Slovensku prišla na rad aj Slovenská asociácia športu na školách. Jej čelní predstavitelia - predseda **M. Majzlík**, čestný predseda **A. Javorka**, predsedníctvo **E. Murková** a generálny sekretár **A. Ristová** - sa s najvyšším predstaviteľom nášho športu stretli v Banskej Bystrici tesne pred začiatkom nového školského roka - 26. augusta. M. Maršáleková informovali o doterajšej činnosti, ale hlavne jej predstavili svoj program do budúcnosti. Všetci sa zhodli na tom, že spoločne treba urobiť všetko pre to, aby významnejším spôsobom narastal počet športujúcich detí, aby efektívnosť výberu talentov a ich ďalšia práca s nimi bola ešte efektívnejšia ako doteraz a v neposlednom rade, aby sa šport viac využíval ako prostriedok výchovy a vzdelávania. Všetci sa tiež zhodli na tom, že v podobných stretnutiach treba pokračovať a hlavne - aby sa užitočné myšlienky a nápady rýchlejšie dostávali do praxe.

Bude úspešná?

Na inom mieste spomínáme celoštátnu (virtuálnu) KONFERENCIU O DOBROVOLNÍCTVE V SAŠŠ. Symbolicky bola otvorená k 25. výročiu založenia SAŠŠ a potrvá do konca kalendárneho roka. Jej účastníci sa môžu v nej vyjadriť k tomuto fenoménu z rôznych uhlov pohľadu - svojou konkrétnou skúsenosťou, vlastným názorom, upozornením na problémy, ktoré bránia ďalšiemu rozvoju tohto nesporne významného, no často nevyužitého (myslíme si) potenciálu.

Nezabudnite teda na termín - 31. december 2016. Súčasne s touto témou budú otvorené ešte ďalšie dve diskusné fóra:

- SAŠŠ a jej smerovanie k modernej organizácii európskeho typu
- Školské športové súťaže a voľný čas detí a mládeže.

Zamyslenie nad stanovami

Prvé stanovky - jednoduchosť a priamočiarosť

Nedávno sa mi dostali do rúk prvé stanovky Slovenskej asociácie na školách. Musím sa priznať, že ma zaujali svojou jednoduchosťou a priamočiarosťou. Doslova dýchali dobou, v ktorej sa zrodili, dobou, ktorú charakterizovalo nadšenie a obetavosť stovák vyznávačov školského športu na Slovensku. V stanovách nebolo jedinej prekážky, ktorá by bránila iniciatíve vychádzajúcej z hlbokého entuziazmu. Ich úprimnú čistotu nekalila žiadna poistka či záchranná brzda, ktorú možno zatiahnuť v prípade, keď... So žiadnym „keď“ sa vôbec nerátalo. Ak v stanovách niečo absentovalo, riešenie diktovala logika a hlboký záujem veci riešiť čestne, spravodlivo a tak, aby všetko slúžilo výlučne školskému športu, nie konkrétnej osobe.

Tak ako rástla a vyvíjala sa naša organizácia, tak stúpali aj nároky na jej stanovky. Nehovoriac už o tom, že aj niektoré negatívne javy sa podpísali pod ich priebežné dopĺňanie a úpravu. Ukázalo sa, že aj spomínané "poistky" majú v základnom dokumente svoje miesto, že niektorým problémom možno predchádzať najmä racionálnou predvídavosťou. Skutočne možno povedať, že v celej 25-ročnej histórii SAŠŠ-ky boli to práve stanovky, ktoré ju svojim súladom s požiadavkami doby neustále posúvali dopredu tak, aby vždy bola - ako sa vraví - na pulze dňa a jej činnosť zrkadlila celospoločenské potreby v oblasti školského športu.

OMYL SA NEKONAL

Na prelome tisícročí nepočtená skupina v SAŠŠ (a čiastočne i mimo nej) prišla s návrhom na zmenu stanov. Ich prípadným schválením by sa bol úplne zmenil charakter i smerovanie našej organizácie, a to v absolútnom rozpore s cieľmi, ktoré odzneli na ustanovujúcom Sneme v roku 1991. Tento návrh však absolútna väčšina rezolútne odmietla. Ako zábezpeku, aby sa podobná situácia už neopakovala, do stanov boli následne vsunuté také prvky, ktoré sa krátkodobo javili ako správne a demokratické, no z dlhodobého pohľadu boli skôr neudržateľné.

Zákon o športe urýchlil zmeny

Diskusie boli najmä okolo periodicite zasadnutí Snemu a najmä o kreovaní a spôsobe práce najvyššieho výkonného orgánu - predsedníctva. Formulácie jednotlivých článkov stanov však boli ukotvené až príliš pevne, takže zmeny sa rodili len veľmi ťažko a čiastočne aj s bolesťami.

Niet sa potom čomu čudovať, keď v programe predsedníctva od ostatného snemu rezonovala len téma stanov a ich „nekonečný príbeh“ nie a nie dokončiť.

Schválený „Zákon o športe“ (platí od 1.1.2016, pozn.red.) však niektoré zmeny naformuloval jasno a zrozumiteľne. A tak členovia predsedníctva sa budú voliť - v žiadnom prípade nie akceptovať. Najvyšším prejavom demokracie pri tvorbe orgánov nie je dôvera a z nej plynúca „neakceptovateľná akceptácia“, ale voľby. Najlepšie tajné voľby.

Nielen zostavenie orgánov

Z toho, čo sme doteraz povedali vychádza, že zostavovanie predsedníctva bol ten najväčší problém SAŠŠ, ktorý bol treba akútne riešiť stanovami. V postate má nezainteresovaný čitateľ aj pravdu, pretože v tieni tohto problému zostali napríklad otázky okolo Snemu - v akých intervaloch by sa mal schádzať a v akom zložení. Aj tu všetko pomohol vyriešiť spomínaný „Zákon o športe“, najmä možnosťou (lepšie povedané príkazom) zvoliť si KLÚČ DELEGÁTOV. Inak sa to doslova a do písmena podobá (myslíme si že tiež dobrému) riešeniu so Slovenskou radou SAŠŠ. Nové stanovky riešia - a to je veľmi pozitívne - aj niektoré ďalšie doteraz nespomínané otázky akými je napríklad členská základňa (školské kluby SAŠŠ) či disciplinárny poriadok.

vybíjaná
pre najmladších žiakov
základných škôl

KEDY? od septembra do decembra 2016
KDE? na základných školách - od okresných cez krajské kolá až po celoštátne finále
KTO? koedukované 12-členné družstvá žiakov a žiačok (na ihrisku musí byť minimálne 5 dievčat), narodení 1.9.2006 a mladší (I. stupeň).

PRIHLÁSTE sa prostredníctvom školského portálu do 20. 9. 2016 a zažite tú radosť zo športovania našich najmladších žiakov.
INFORMÁCIE: www.sass.sk a na facebookovom profile Slovenska Asociacia Sportu Na Školach.

Spolu tvoríme školský šport.

Dve poznámky k spracovaniu histórie

Obe sa týkajú histórie Slovenskej asociácie športu na školách. Nie príliš dlhej, ale ani veľmi krátkej - podľa toho z ktorej strany sa na našich 25 rokov pôsobenia pozeráme.

Ale poďme k prvej poznámke:

Je všeobecne známe, že ľudská pamäť nie je dokonalá. Ani zďaleka ju nemožno porovnávať trebárs s počítačom en-tej generácie. Práve z tejto premisy vychádzalo odhodlanie skupiny ľudí, ktorá sa pred piatimi rokmi rozhodla spracovať (vtedy) dvadsaťročnú históriu najvýznamnejšej organizácie školského športu na Slovensku, a to spojením zachovalých faktov so spomienkami pamätníkov.

Napriek tom, že pôvodná skupina sa zúžila na „minimálne minimum“ a ani predpokladaných spomienok oslovených aktérov deja nebolo nadostač, rodilo sa dielko, ktoré potešilo.

Myšlienka „spomienok“ však nezapadla prachom a vytiahli sme ju na svetlo božie poldruha rokom pred dvadsaťpäťročnicou SAŠŠ-ky. Mal to byť darček k oslave. No nebol, zatiaľ! Stále totiž čakáme, že k dvom desiatkam ochotných spomínať sa pridajú ďalší. Svojimi spomienkami na príbehy z dôb nie tak dávno minulých. Len niektoré z nich sa totiž stanú nesmrteľnými a prežijú desaťročia bez toho, aby ich niekto zaznamenal písomne. Väčšina ostatných zomrie spolu s tými, ktorí boli ich priamymi účastníkmi. Preto nám tak záleží, aby to, čo priniesol čas, tento ho

aj neodniesol. Generácia, ktorá písala úspešnú históriu slovenského školského športu na prelome tisícročí si to nezaslúži.

Druhá poznámka je z iného súdka. Už pri zostavovaní a tvorbe spomínanej publikácie (TAK ŠLI ROKY - pozn. red.) sme sa stretli s pokusmi - mierne povedané - upravovať a účelovo formovať históriu našej organizácie. Jedným z motívov takéhoto konania je snaha posunúť jednotlivca prípadne celú skupinu z marginálnej pozície na viditeľnejšie miesto, najlepšie do epicentra prebiehajúceho deja. Ešteže máme k dispozícii konkrétne fakty, dobové dokumenty a žijúce osobnosti. To všetko vytvára červenú čiaru, ktorú nemožno prekročiť. Jednoducho - neexistujú žiadne morálne ani racionálne dôvody akýchsi „pozmeňujúcich návrhov“.

V plnom rozsahu to platí aj pre glorifikáciu. Bol si pri zakladaní našej organizácie - zaslúžiš si úctu. Ak si však nepokračoval v začatom diele - aj tvoje zásluhy končia na bratislavskom sneme SAŠŠ v roku 1991.

Správajme sa s pokorou k histórii, k ľuďom, ktorí ju skutočne tvorili a k hodnotám, ktoré ju aj reálne vytvorili. Presadzujme rešpekt k faktom a striedmosť ku glorifikácii. Jednoducho nemôžeme dopustiť žiadnu deformáciu. Tvrdo odmietajme tých, ktorí svoje želania a predstavy chcú premeniť na realitu. A to aj napriek faktom, ktoré hovoria o čomsi inom.

FUTSAL
Školský rok 2016/2017

III. ročník celoslovenskej súťaže žiakov základných škôl vo futsale

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA, VEDY, VÝSKUMU A ŠPORTU SR
SLOVENSKÁ ASOCIÁCIA ŠPORTU NA ŠKOLÁCH
FUTBAL S OCHRANOU
SLOVENSKÝ FUTSAL

Zapojte sa aj vy!!!

Informácie nájdete na: www.sass.sk
a <https://www.facebook.com/SlovenskaAsociaciaSportuNaSkolach>

**XIV. ročník celoslovenskej súťaže
Žiakov a žiačok
základných škôl v malom futbale**

**JEDNOTA
FUTBAL Cup**
Školský rok 2016/2017

Informácie nájdete na: www.sass.sk
a <https://www.facebook.com/JednotaFutbalCup>

Vážení partneri, milí priatelia,

dovoľujeme si vám touto cestou poďakovať za vašu pomoc a podporu pri školských športových súťažiach v školskom roku 2015/2016 a tešíme sa na ďalšiu spoluprácu s Vami.

Školy a školské zariadenia v SR

Národné športové zväzy

Mestá a samosprávne kraje v SR

TOKYO • Vydáva: Slovenská asociácia športu na školách a KALOKAGATIA na Slovensku

• Zodpovedný redaktor: Anton Javorka • Odborná spolupráca: Andrea Ristová,

• Sadzba: Santal Trnava • MATERIÁL NEPREŠIEL JAZYKOVOU ÚPRAVOU!